

2. Om den första frågan ska besvaras jakande, ska artikel 2.4 och artikel 4.1 i rambeslut 2002/584 tolkas så, att domstolen i den verkställande staten får vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder som utfärdats för verkställighet av ett straff om den domstolen konstaterar att de rättsliga myndigheterna i den utfärdande staten har dömt den berörda personen till det aktuella straffet för ett brott, vilket innefattar olika gärningar, varav endast vissa är straffbelagda i den verkställande staten? Ska det i så fall göras åtskillnad beroende på om de dömande instanserna i den utfärdande staten har bedömt att dessa gärningar ska betraktas som avskiljbara eller inte?
3. Innebär artikel 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna att den rättsliga myndigheten i den verkställande medlemsstaten ska vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder om denna för det första har utfärdats för att verkställa ett straff som avser att beivra ett brott och, för det andra, ett överlämnande endast kan beviljas för vissa av gärningarna som straffet avser, då vissa gärningar inte är straffbelagda enligt den verkställande medlemsstatens lagstiftning?

(¹) Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 2002, s. 1, och rättelse i EUT L 124, 2017, s. 37).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 19 mars 2021 – EF mot Deutsche Lufthansa AG

(Mål C-172/21)

(2021/C 228/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Köln

Parter i det nationella målet

Klagande: EF

Motpart: Deutsche Lufthansa AG

Tolkningsfrågor

1. Utgör en företagsbiljett som är billigare än en standardbiljett (i förevarande fall är priset 152,00 euro i stället för 169,00 euro), som grundas på ett ramavtal mellan ett lufttrafikföretag och ett annat företag och som endast kan bokas av det berörda företagets anställda för affärsresor, en biljett till ett reducerat biljettpris, i den mening som avses i artikel 3.3 första meningen i förordning (EG) nr 261/2004 (¹), vilken varken direkt eller indirekt är tillgänglig för allmänheten?
2. Om fråga 1 besvaras jakande: Ska en sådan företagsbiljett inte heller anses vara en biljett som ett lufttrafikföretag eller en researrangör utfärdat genom bonussystem eller annat kommersiellt program, i den mening som avses i artikel 3.3 andra meningen i förordning (EG) nr 261/2004?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Saarbrücken (Tyskland) den 23 mars 2021 – Maxxus Group GmbH & Co. KG mot Globus Holding GmbH & Co.KG

(Mål C-183/21)

(2021/C 228/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Saarbrücken

Parter i det nationella målet

Klagande: Maxxus Group GmbH & Co. KG

Motpart: Globus Holding GmbH & Co.KG

Tolkningsfrågor

Ska unionsrätten, i synnerhet varumärkesdirektiven, det vill säga direktiv 2008/95⁽¹⁾, särskilt artikel 12, och direktiv 2015/2436⁽²⁾, särskilt artiklarna 16, 17 och 19,

tolkas på så sätt att dessa bestämmelserns ändamålsenliga verkan förbjuder en tolkning av nationell processrätt

- 1) vilken ålägger käranden åberopsbördan, som ska skiljas från bevisbördan, i ett tvistemål avseende upphävande av ett nationellt registrerat varumärke på grund av bristande användning, och
- 2) som i enlighet med denna åberopsbördan ålägger käranden
  - a. att i en sådan process, såvitt det är möjligt, anföra grundade omständigheter avseende motpartens bristande användning av varumärket, och
  - b. att för detta ändamål göra en egen marknadsstudie som är lämplig med hänsyn till ansökan om upphävande och det berörda varumärkets särprägel?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 2008, s. 25).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 av den 16 december 2015 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning (EUT L 336, 2015, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 25 mars 2021 – FAWKES Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-187/21)

(2021/C 228/29)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i det nationella målet

Klagande: FAWKES Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 30.2 a och b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽¹⁾ tolkas så, att endast de värden som finns i den databas som upprättats på grundval av de tullklareringar som utförts av medlemsstatens egen tullmyndighet ska beaktas som tullvärde?
2. Om fråga 1 besvaras nekande, är det för att fastställa tullvärdet enligt artikel 30.2 a och b nödvändigt att vända sig till tullmyndigheterna i andra medlemsstater för att få fram tullvärdet på liknande varor som finns i deras databaser och/eller är det nödvändigt att söka i någon gemenskapsdatabas och ta fram de tullvärden som anges där?
3. Ska artikel 30.2 a och b i förordning nr 2913/92 tolkas så, att vid fastställandet av tullvärdet får inte de transaktionsvärden beaktas som avser klareringssökandens egna transaktioner, även om de inte har ifrågasatts vare sig av den nationella tullmyndigheten eller av de nationella tullmyndigheterna i andra medlemsstater?